

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 49. Quæ in ea Legatione secuta sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

*mini mei nec latum unguem discedere. Sæculum X.
Itaque non subibo conspectum Regis vestri A.C. 955.
sine Epistola mei. Nec ex ea unum apicem delebo. Sed & si Abderamus in Fidem Catholicam convicia vomat, in faciem regeram; nec amore vitæ Religionem prodam.*

§. XLIX.

Quæ in ea Legatione secuta sint.

Hæc Regi Abderamo clam nunciantur. Qui cum esset mortalium callidissimus, nihil non egit, quo Legati constantiam labefactaret. Cui non nisi diebus Dominicis & Festis præcipuis ad Ecclesiam, ædibus ejus proximam S. Martino Sacram, procedere licebat, duodecim custodibus deducuntibus. Quadam vero Dominica in eam Ecclesiam pergenti porrigitur Regis epistola, in qua præter alias plurimas comminationes legebatur:

Z 3 tur:

superius legatur: *Quid autem, Joannes ait, de Literis IMPERATORIIS. Ubi Fleurius vertit: De literis Domini mei. Hic vero legitur: Quod nullo terrore, allectione vel gratia ab his quæ Imperatoriis suscepi mandatis deflectar. Nam nec sine Epistola Imperatoria &c. Itaque Otto a suis Legatis Imperator appellabatur, ut non æqualis modo, sed etiam Titulo, Potestate & Majestate Barbaro principe major dignosceretur.*

Sæculum X. tur: *Si ad necem tibi inferendam me com-*
 A. C. 955. *pellis, nullum in tota Hispania Christiani-*
num vivere sinam. Cogita igitur quot
animarum interfectarum reus apud Deum
futurus sis, si tua contumacia perierint.
 Respondit Joannes, data epistola, fieri
 haud posse, ut quidquam se a fide Principi
 suo debita deducat. Quod si, inquiebat,
 membratim me concidi jubeas, atque hoc
 die digitum, altera alium, tertia bra-
 chium, tum pedem, tum crus, & ita re-
 liqua singulis diebus amputari, intrepide
 perferam. Si vero ceteros Christianos
 in meam causam tractos interfeceris, non
 mihi, sed tuæ savitiæ reatum tanta fra-
 gis imputabit Deus, nobis autem melio-
 rem vitam donabit.

Abderami
ingenium.

* ad Impera-
torem no-
strum,

Mittat Rex vester ad nostrum, qui in-*
terrogent, quid facere me jubeat. San-
cte obediam.

Condi-

Conditione accepta, quæri cœptum, ^{Sæculum X.}
 quis longe profectiois laborem suscipere incertamque fortunam experiri vellet, promisitque Abderamus mercedem illi non modicam, qui negotium conficisset. Versabatur in Regia Christianus, A. C. 955.
 nomine Recemundus, utriusque linguæ, Latinæ & Arabicæ gnarus, qui Libellos conquerentium vel postulantium Regi tradendos & Responfa concinnabat; nam omnia in Palatio scripto agebantur. Is igitur, cum ad obeundam hanc Legationem operam condiceret, & gratum id esset Regi, ad Joannem se conferens, Ottonis, totiusque Nationis ingenium moresque exquirebat. Eum Joannes sollicitum esse vetuit, aut dubitare, quin ab illa gente peramice exciperetur, dixitque, literas se ei ad Abbatem suum deferendas commissurum. Tunc temporis vacabat in Hispania quædam Cathedralis Ecclesia, quam Recemundus præmii loco sibi conferri petiit, & facile obtinuit. Unde ex Laico Episcopus subito evasit.

Itaque Recemundus confecto duorum mensium & quatuordecim dierum itinere ad Abbatiam Gorziensem perveniens, & cunctis latitiam profitentibus exceptus, inde Metas comæavit, ubi eum Episcopus Adalbero humanissime habuit, dum ad Regis Ottonis alloquium
 Z 4 admitti

Sæculum X. A. C. 955. admitti posset. Postquam vero Franco-
furti negotium sibi commissum Regi Ot-
toni exposuit, dilaudata Joannis Legati
constantia, mittuntur ei literæ prioribus
leniores cum mandatis, quibus epistolam
primo sibi commissam dissimulare, &
quacunque demum ratione posset, pacis
& amicitiae foedera cum Abderamo pan-
gere, quo Saracenorum latrocinia tan-
dem reprimerentur, tum re confecta
viam domum strenue repetere jubeba-
tur. Cum Recemundus cum altero Ot-
tonis Legato, cui nomen Dudo, Cordu-
bam pervenisset, & in conspectum Abde-
rami deduci petiisset, ille dixit, velle se
antea prioris Legationis viros audire &
Monachum illum pertinaciæ haud vul-
garis hominem conspicere. Itaque post
trium circiter annorum lapsum statutum,
ut Joannes ad colloquium Abderami per-
veniret.

Urgebant Mauri, ut pro more illius
gentis Joannes splendente vestitu orna-
tus Regium obtutum subiret, cumque
ipse renueret, credidit Rex, pauperi
monacho facultates deesse, quibus ve-
stem pretiosam sibi compararet, ideo-
que ei decem libras nummorum misit.
Hos Joannes quidem accepit (quos nem-
pe pauperibus distribueret) gratias mu-
nificentiae Regiæ agens, addidit vero re-
sponsum, Monacho dignum, se vestem
aliam

Joannes co-
ram Abdera-
mo.

Sæculum X.
A. C. 956.
nis Gorziensis superest, eodem tempore a Joanne Metis ad S. Arnulphum Abbate ejus Discipulo, viro judicio & prudentia prædito, scripta.

Mabill. Sæc.
V. p. 364.
Ex aliis vero Scriptoribus accepimus, Joannem ab hac Legatione reversum Gorziensi Monasterio Abbatem circa annum 960. fuisse præfectum, atque anno 973. professionis Monasticæ quadragesimo e vivis abiisse.

§. L.

Agapiti II. obitus. Joannes XII. Papa.

Frod. Chro.
954. v. Bar.
955.
Agapito II. Papa, postquam annis prope decem sedisset, anno nongentesimo quinquagesimo sexto, ad Superos evocato, & Patricio Alberico jam anno nongentesimo quinquagesimo quarto factis functo, cui filius Octavianus, etiam esset Clericus, in Romano Principatu successerat, Romani eundem, juvenem non plus octodecim annos natum, impulerunt, ut Papa eligi vellet. Is se Joannem XII. vocari præcepit, Pontificum primus, qui nomen mutavit. (*) Cum igitur

Baro. ex
M.S. an. 957.

(*) Cardinalis Baronius ad an. 955. *Illic autem revera primus inventus, qui mutavit sibi nomen, ut qui ex Octaviano voluerit nominari*